

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 555/2016-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 20. júla 2016 v senáte zloženom z predsedu Lajosa Mészárosa, zo sudkyne Ľudmily Gajdošíkovej a zo sudcu Ladislava Orosza (sudca spravodajca) predbežne prerokoval sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED] zastúpeného advokátkou JUDr. Máriou Vevurkovou, Mieru 312, Námestovo, vo veci namietaného porušenia jeho základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 49 Ústavy Slovenskej republiky a práv podľa čl. 6 ods. 1 a čl. 7 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 2 To 73/2014 z 31. júla 2014 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDACTED] o d m i e t a ako oneskorene podanú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 26. mája 2015 doručená sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátkou JUDr. Máriou

Vevurkovou, Mieru 312, Námestovo, ktorou namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 49 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práv podľa čl. 6 ods. 1 a čl. 7 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 2 To 73/2014 z 31. júla 2014 (ďalej aj „napadnutý rozsudok krajského súdu“).

Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že sťažovateľ bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom (ďalej len „okresný súd“) za skutky kvalifikované ako obzvlášť závažný zločin lúpeže v spolupáchateľstve podľa § 20 a § 188 ods. 1 a 3 písm. b) Trestného zákona (za skutky uvedené v bodoch 1 až 4 rozsudku), pokračovací zločin podvodu v spolupáchateľstve podľa § 20 a § 221 ods. 1 a 3 písm. a) Trestného zákona (za skutky uvedené v bodoch 5 a 6 rozsudku), pokračovací zločin krádeže v spolupáchateľstve podľa § 20 a § 212 ods. 1 a 2 písm. a) a ods. 4 písm. a) Trestného zákona (za skutky uvedené v bodoch 7 až 9 rozsudku), za čo mu bol uložený podľa § 188 ods. 3, § 41 ods. 2, § 36 písm. l), m) a n), § 37 písm. h) a m), § 38 ods. 2 a 3 a § 39 ods. 1 a 3 písm. c) Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 7 rokov, ako aj ochranný dohľad na 3 roky. Odsudzujúci rozsudok okresného súdu napadol odvolaním prokurátor vo výroku o treste.

Napadnutým rozsudkom krajského súdu sp. zn. 2 To 73/2014 z 31. júla 2014 bol odsudzujúci rozsudok okresného súdu vo výroku o treste zrušený a odvolací súd sťažovateľovi uložil trest odňatia slobody v trvaní 10 rokov za použitia § 188 ods. 3, § 41 ods. 2, § 36 písm. l), m) a n), § 37 písm. h) a m) a § 38 ods. 2 a 3 Trestného zákona, ako aj ochranný dohľad na 3 roky.

Sťažovateľ zastáva názor, že v jeho trestnej veci sa mal aplikovať § 39 Trestného zákona ustanovujúci mimoriadne zníženie trestu pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom, ako to aj urobil okresný súd vo svojom odsudzujúcom rozsudku.

Vzhľadom na skutočnosti uvedené v sťažnosti sťažovateľ žiada, aby ústavný súd po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie nálezom takto rozhodol:

„1/ Základné právo sťažovateľa podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 49 Ústavy SR a podľa čl. 6 ods. 1, čl. 7 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, právo na spravodlivé súdne konanie a právo na uloženie trestu výlučne na základe zákona bolo Rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 2 To/73/2014 zo dňa 31. 07. 2014 porušené.

2/ Ústavný súd Rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 2 To/73/2014 zo dňa 31. 07. 2014 zrušuje a vracia mu vec na ďalšie konanie.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti sťažovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Pri predbežnom prerokovaní návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jej prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Vychádzajúc zo sťažnosti, ústavný súd konštatuje, že jednou zo základných podmienok prijatia sťažnosti na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Táto lehota je dvojmesačná a začína plynúť od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, pričom pri opatrení alebo inom zásahu sa počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Nedodržanie tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti ako podanej oneskorene (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde). V prípade podania sťažnosti po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty neumožňuje zákon o ústavnom súde zmeškanie tejto lehoty odpustiť (pozri napr. IV. ÚS 14/03, I. ÚS 64/03, I. ÚS 188/03).

Z doložky právoplatnosti vyznačenej na origináli napadnutého rozsudku krajského súdu ústavný súd zistil, že označený rozsudok nadobudol právoplatnosť 31. júla 2014. Sťažnosť sťažovateľa je datovaná 18. mája 2015 a ústavnému súdu bola doručená 26. mája 2015. Z uvedených skutočností vyplýva, že sťažovateľ doručil ústavnému súdu sťažnosť zjavne po uplynutí lehoty ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Ústavný súd preto pri predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde sťažnosť odmietol ako podanú oneskorene.

Po odmietnutí sťažnosti bolo už bez právneho dôvodu zaoberať sa ďalšími návrhmi sťažovateľa.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 20. júla 2016